

dochodu ubiegających się o dopłatę wierzycieli nie umorzonych zobowiązań pieniężnych prowadzących małą i średniorolne gospodarstwa, zwana w dalszym ciągu niniejszego rozporządzenia „komisją“, działa przy zarządzie gminy.

§ 2. 1. Komisja składa się z przewodniczącego i 2 członków oraz zastępcy przewodniczącego i 2 zastępców członków.

2. Przewodniczącym komisji jest prełożony gminy, zastępcą przewodniczącego — zastępcą prełożonego gminy.

3. W m. st. Warszawie i m. Łodzi oraz w miastach stanowiących odrębne powiaty miejskie przewodniczącego komisji i jego zastępcę wyznacza Prezydium Miejskiej Rady Narodowej.

4. Członków komisji oraz ich zastępców wyznacza po jednym:

- a) prezydium gminnych (miejskich) rad narodowych,
- b) zarządy kół Związku Samopomocy Chłopskiej.

5. Ponadto starostowie, a na obszarze m. st. Warszawy i m. Łodzi prezydenci tych miast — mają prawo delegować na posiedzenia komisji podległych sobie urzędników, którzy biorą udział w posiedzeniu komisji z głosem doradczym.

§ 3. 1. Komisja orzeka w składzie przewodniczącego oraz 2 członków lub ich zastępców.

2. Orzeczenia komisji zapadają większością głosów.

§ 4. Komisja działa na wniosek wierzyciela ubiegającego się o dopłatę.

§ 5. Do postępowania przed komisją mają zastosowanie odpowiednie przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej.

§ 6. Przewodniczący komisji wyznacza termin i miejsce posiedzenia komisji i zarządza doręczenie wezwań i orzeczeń.

§ 7. Orzeczenie komisji wraz z uzasadnieniem należy doręczyć wnioskodawcy na piśmie.

§ 8. Orzeczenie komisji jest ostateczne i nie podlega zaskarżeniu.

§ 9. Nadzór nad działalnością komisji wykonywa powiatowa władza administracji ogólnej, a na obszarze m. st. Warszawy i m. Łodzi — prezydenci tych miast.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wołski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb - Kociol*

77

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 10 lutego 1950 r.

zmieniające rozporządzenie o rejestracji stowarzyszeń.

Na podstawie art. 45 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 94, poz. 808, z 1946 r. Nr 4, poz. 30 oraz z 1949 r. Nr 41, poz. 293 i Nr 45, poz. 335) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 grudnia 1932 r. o rejestracji stowarzyszeń (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 116, poz. 963, z 1934 r. Nr 69, poz. 637, z 1937 r. Nr 87, poz. 627, z 1945 r.

Nr 24, poz. 142 i z 1946 r. Nr 68, poz. 374) wprowadza się zmianę następującą:

§§ 7 i 10 skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wołski*

78

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 lutego 1950 r.

w sprawie podwyższenia kwot wymienionych w art. 52 ust. 1 dekretu o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

Na podstawie art. 52 ust. 6 dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń

pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84) zarządza się, co następuje: